

[Freddy Madsen.]

gerne spørge: forsvarligt over for hvem? Er det forsvarligt over for de 150.000 arbejdsløse, vi har? Er det forsvarligt over for de arbejdende ude omkring i virksomhederne, som lider under krisens tryk? Det ved man godt det ikke er. Det er muligt, at det er forsvarligt over for den, jeg vil godt sige, næsten bevidstløse administreren af det kapitalistiske samfund, som regeringen præsterer på nuværende tidspunkt.

Jeg har med interesse lyttet til den diskussion om billard, som har udspillet sig her. Ligesom finansministeren må også jeg bekende, at mit kendskab til dette ædle spil er yderst begrænset, men jeg har dog begrebet, at der er noget især for begyndere, som er en del af dette spil, og det er noget, der hedder skævere, og det skulle nok med i overvejelserne, også når man vurderer regeringens politik. Vi har på forhånd ikke haft forventninger om, at socialdemokratiet eller regeringen ville spille ægte rødt, men vi har faktisk haft en forventning, som man deler ude i arbejderbefolkningen, om, at der skulle være en klar markering af, at man var villig til at føre en anden politik end den, regeringen Hartling stod for. Vi har fremført en lang række punkter, som absolut er realisable. Man kan godt feje dem af bordet og sige, at her er tale om overbudspolitik, men i virkeligheden ved finansministeren jo udmærket, at i den lange række af ændringsforslag, som vi stillede til sidste års finanslov, påviste vi, hvordan man ved en omfordeling af de midler, som man opkrævede på finansloven — ikke fordi vi er enige i spørgsmålet om, hvad der opkræves, eller hvad der ikke opkræves, men for at fastholde det tal — skabte vi faktisk en balance, der var bedre end den, som regeringen kom med, og alligevel kunne en lang række af disse opgaver godt have været gennemført. Så skal man ikke tale om overbudspolitik.

Men det, vi erkender, og det, der er nødvendigt, er naturligvis, at der sker et brud med den linje, som man hidtil har ført; det vil kræve, at man er villig til klart at stille sig på de arbejdendes side i kampen om at fravriste storkapitalen indrømmelser. Vi har også sagt, at vi har megen forståelse for, at det var sager, der ikke alene kunne ordnes i dette ting, men som også krævede en mobi-

lisering af bevægelserne ude omkring. Men det er jo her, man svigter totalt. Både fra finansministerens side og måske især fra den socialdemokratiske ordfører hører man bare almindelig lyserød snak om, at man har gjort en hel masse. Men de hårde kendsgerninger taler jo om, at der ikke er gjort indhug i arbejdsløsheden, de hårde kendsgerninger taler om, at det er arbejderne, der bærer byrderne, og kapitalejerne, der bliver rigere. Derfor er en lang række af de krav, vi har opstillet, ikke alene vore krav, men det er krav og ønsker, der igen og igen føres frem ude omkring i arbejderbevægelsen, om indgreb mod storkapitalen, om en anden boligpolitik, om en anden skattepolitik, om bekæmpelse af spekulationen, om forbedringer af miljø, sociale forbedringer og en lang række af de andre ting, som jeg tidligere har været inde på. Det, man burde gøre i stedet for at indgå disse forlig med højre side i salen, var at markere en politik, der var anderledes, det var at markere, at man uanset de vanskeligheder, der kan være ved at gennemføre en sådan politik i den nuværende situation, ville være med til at mobilisere arbejderbevægelsen og andre folkelige kræfter om den.

Wilhelm (VS):

Må jeg sige først til den socialdemokratiske ordfører, der var så venlig at sige, at han i sine kommentarer til mit indlæg ville holde sig på det niveau, som den kulørte udgave af finanslovsforslaget havde anlagt, at jeg var så høflig i første runde i modsætning til mange andre ordførere at undlade at omtale denne kulørte udgave af finanslovsforslaget. Men på givne foranledning skal jeg sige, at jeg mener, det er pop med denne kulørte udgave. Jeg mener, at det kan være vanskeligt nok ud fra det normale finanslovsforslag for interesserede borgere rundt omkring i landet at sætte sig ind i, hvilken politik der egentlig ligger bag disse tal, men at det er umuligt i popudgaven, det er simpelt hen umuligt at trænge ned i, hvad der ligger i de her tal, og derfor bliver den fantastisk manipulerende med de bemærkninger, der er i den, med den beskrivelse, der er i den. Den er et studium værd med hensyn til, hvad indoktrinering består i, hvis man kigger på den måde, problemerne er beskrevet på, det valg, der er gjort af problemstillin-